

Sygn. akt I C 207/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Kołakowska

Protokolant Danuta Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2015r. w Zambrowie

sprawy z powództwa A. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)

przeciwko D. S.

o zapłatę

I. Oddala powództwo.

II. Nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Zambrowie) od powoda A. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) kwotę 1526,32 (jeden tysiąc pięćset dwadzieścia sześć i 32/100) złotych tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 207/15 upr

UZASADNIENIE

Powód A. K. prowadzący działalność gospodarczą (...) w pozwie skierowanym przeciwko D. S. wnosił o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 6135 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5.01.2015r. oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że na mocy umowy zobowiązał się do ułożenia kostki brukowej na posesji pozwanego. Pozwany miał wypłacić wynagrodzenie w kwocie 22135 zł. Po wykonaniu robót, pozwany wypłacił wynagrodzenie w kwocie 16000 zł i podniósł zarzut nienależytego wykonania prac, podnosząc niejednorodność kostki brukowej. Powód reklamował kostkę u producenta, jednak nie uznano reklamacji, w związku z czym poinformował o tym pozwanego, a także wezwał go do zapłaty. Pozwany nie uiszczył żądanej kwoty.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów. Wskazał, że po wykonaniu przez powoda 2/3 prac, zwracał mu uwagę o różnicę w odcieniach kostki. Powód zapewniał, że kostka po ułożeniu będzie miała jednolitą barwę. Po stwierdzeniu wad, pozwany wzywał powoda do usunięcia usterek i odmówił wypłacenia kwoty 6135 zł.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Strony w lipcu 2014 r. zawarły umowę ustną o wykonanie prac, polegających na ułożeniu przez powoda na posesji pozwanego kostki brukowej. Strony wstępnie umówiły się co do rodzaju i koloru kostki a także ceny. Powód, zgodnie z porozumieniem, dostarczał materiał. Pozwany w trakcie prowadzonych prac, zwracał uwagę powodowi na różnice w odcieniach układanej kostki. Kostkę powód zakupywał także w trakcie prac, z uwagi na czynienie między stronami ustaleń zakresu prac (powierzchni, która miała być ułożona kostką) w trakcie ich trwania. Pozwany przekazał powodowi kwotę łącznie 16000 zł, stanowiącą zaliczki na poczet wykonywanych prac i na materiały. W trakcie prac pozwany zwrócił się do producenta kostki, wskazując na różnice w odcieniu. Osoby ze strony

producenta zaproponowały przekazanie lakieru, który miałby wyrównać te różnice. Pozwany zwrócił się do powoda, aby ten polakierował kostkę. Powód ostatecznie odmówił wykonania tej pracy, w związku z czym pozwany odmówił wypłacenia ostatniej kwoty, składającej się na umówione wynagrodzenie za pracę. Powód wystawił pozwanemu fakturę VAT na kwotę 22135 zł. Pismem z dn. 31.12.2014r. pozwany wzywał powoda do usunięcia opisanej w piśmie usterki (różne odcienie ułożonej kostki). Powód w piśmie z dnia 30.01.2015 r. informując o nieuznaniu przez producenta różnicy w odcieniach kostki za wadę wezwał do zapłaty kwoty 6135 zł.

Powyższe ustalono w oparciu o: opinię biegłego z zakresu budownictwa J. S. (k. 50-60, 85-88), pisma powoda i pozwanego (k. 11-13, 27), kopię faktury (k. 10), zdjęcia (k. 28), kopię zgłoszenia z oświadczeniem (k. 34-35) zeznania świadków: P. K. (1) (k. 39), P. K. (2) (k. 39v), Ł. K. (k. 39v), J. M..

Należy wskazać, iż pomiędzy stronami nie pozostawała sporna okoliczność zawarcia ustnej umowy o wykonanie prac, polegających na ułożeniu kostki brukowej na posesji pozwanego ani też okoliczność umówionego wynagrodzenia za wykonanie tych prac. Strona pozwana zakwestionowała jednak prawidłowość wykonania prac, zarzucając zastosowanie niewłaściwych materiałów w postaci kostki o różnych odcieniach. Powód wskazywał zaś, że brak było podstaw do kwestionowania jakości jego pracy.

Niewątpliwie zatem, pomiędzy powodem a pozwanym doszło do zawarcia umowy ustnej. Umowa ta dotyczyła wykonania określonych prac i zdaniem Sądu, należało zaliczyć umowę tę do kategorii tzw. umów nienazwanych w swej istocie z uwagi na przedmiot i wzajemne obowiązki stron zbieżną z określoną w kodeksie cywilnym umową o dzieło, w szczególności będącą umową rezultatu. Wynika to z faktu, że strony umówiły się na wykonanie prac za wynagrodzeniem, określając co ma być ich przedmiotem, a w trakcie trwania robót, ostatecznie ustaliły powierzchnię na działce, którą mają te prace obejmować. Zgodnie z art. 627 kc przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Jednakże z istoty umowy o dzieło wynika, że strony muszą przewidzieć upływ pewnego czasu na wykonanie zamówienia. Z tej perspektywy umowa o dzieło nie może być jednak określana jako typowa umowa zawarta na czas oznaczony, ale jako rodzaj umowy terminowej (tak Komentarz do KC pod red. A. Kidyby. Lex 2014r.). W przedmiotowej sprawie, inaczej niż w umowie o dzieło, strony nie ustaliły konkretnego terminu zakończenia prac. Po ułożeniu kostki powód miał otrzymać ostatnią część wynagrodzenia. Niewątpliwie do tej umowy miał zastosowanie art. 354 kc stanowiący w § 1, iż dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Tu trzeba też wspomnieć art. 471 kc stanowiący, iż dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W tym miejscu należy podnieść, że ciężar dowodu w postępowaniu cywilnym nie zawsze spoczywa na powodzie. Ten, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu powoda, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dn. 20.12.2006r., sygn. IV CSK 299/06). W niniejszej sprawie, jak wykazał materiał dowodowy, powód - wykonawca prac zleconych przez pozwanego, nie wykonał ułożenia kostki na posesji zgodnie z umową zawartą z pozwanym, na co zresztą zwracał uwagę pozwany jeszcze w trakcie prac (wyjaśnienia pozwanego potwierdzone przez powoda k. 37v). Nadto, wina za nienależyte wykonanie zobowiązania wzajemnego leżała po stronie powoda. Wynika to przede wszystkim z dowodu w postaci opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa.

Celem oceny zakresu jakości i zgodności ze standardami wykonanych u pozwanego prac a także oceny jakości i przydatności użytych materiałów oraz ustalenia kosztów wykonanych prac, Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego z zakresu budownictwa J. S. (k. 50-60). Biegły wskazał, że prace polegające na ułożeniu kostki betonowej wykonane zostały niezgodnie ze sztuką budowlaną. Zgodnie z opinią biegłego, zastosowano nie w pełni właściwy materiał na podbudowę, kostkę o różnych odcieniach a także z nierównymi krawędziami i ubytkami. Jednocześnie biegły wyliczył wartość prac, które zostały wykonane wraz z kosztem materiałów, określając ją na kwotę łącznie 17995,93 zł. Jednocześnie biegły wyliczył koszt naprawy istniejących wad, określając go na kwotę 2689 zł, a także potrącenie z tytułu wad nieistotnych nieusuwalnych, które obliczył na kwotę 3850 zł. Opinię te należało ocenić

jako fachową, pełną i rzetelną. Biegły przeanalizował dane z akt sprawy a także dokonał oględzin i pomiarów na przedmiotowej nieruchomości. W oparciu o ustalenia oraz analizę rynku, dane normy kostki brukowej i literaturę wskazał szczegółowo wnioski, które Sąd przyjmuje za w pełni wiarygodne. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że biegły nie tylko ocenił różnice w odcieniu kostki, na czym opierał swe stanowisko pozwany, ale też wykazał inne nieprawidłowości wykonania prac przez powoda, jak nierówności w wylewce betonowej, brak dylatacji, rozkruszanie betonu, wyszczerbienie kostek, czy liczne spoiny przekraczające szerokość dopuszczalną. Nadto biegły szczegółowo (str 4 opinii) wskazał prace naprawcze, jakie należało by przeprowadzić celem prawidłowego wykonania prac. Biegły w odpowiedzi na zarzuty powoda, potwierdził wnioski zawarte w opinii (k. 85-88). Dodatkowo też wskazał na użycie przez powoda niewłaściwych marek betonu przy wylewkach. Wyjaśnił też, że walory estetyczne wymagały zastosowania kostki o jednolitej barwie i wymiarach. W tym miejscu trzeba przypomnieć, że strony umówiły się, że to wykonawca prac – powód będzie dostarczał materiał. Dlatego też to powód za ten materiał odpowiadał.

Fakt istnienia różnicy w odcieniach ułożonej kostki potwierdził świadek P. K. (1) (k 39) wykonujący prace, podając, że zwracał na to uwagę pozwany w trakcie prac. Świadek ten uważa, że różnice w odcieniach są normą. Zeznał też, że w trakcie robót inwestor (pозwany) zmienił początkowo wskazywaną powierzchnię, gdzie miała być układana kostka. Świadek J. M. (k. 40) zeznał, że widział jak powód i pozwany kłóć się, pokazując sobie bruk. Natomiast z zeznań świadka P. K. (2) (k. 39v) wynika przede wszystkim, że kruszywo, z którego jest produkowana kostka, może mieć różne odcienie w różnych datach produkcji. Podobnie zeznał świadek Ł. K. (k. 39v), wskazując, że kostki z różnych dat produkcji mają prawo różnić się odcieniem.

W oparciu o powyższe ustalenia, a w szczególności wyliczenia dokonane przez biegłego należało uznać, że rzeczywista wartość prac wykonanych przez powoda wraz z kosztem użytego materiału, zamyka się w kwocie 14145,93 zł, tj. wartość wykonanych prac po odjęciu kwoty potrącenia z tytułu wad nieusuwalnych. Ponadto wartość ta winna być pomniejszona o koszt naprawy wad, który musiałby ponieść pozwany, aby ułożenie kostki odpowiadało wymogom sztuki budowlanej, co odpowiada kwocie 2689 zł. Powód przedstawił jako dowód wskazujący na należne mu wynagrodzenie - kopię faktury VAT, podpisaną wyłącznie przez pozwanego. Dokument ten jest dokumentem prywatnym i potwierdza, że ten kto się pod nim podpisał (powód) dokonał wskazanych w dokumencie zapisów. Wobec tego, że zapłacone już wynagrodzenia na rzecz powoda przez pozwanego (16000zł), pokrywa rzeczywistą wartość wykonanych przez powoda prac, wraz z użytym materiałem, a nawet ją przekracza, dochodzenie kwoty stanowiącej pozostałą część wynagrodzenia było bezpodstawne i powództwo w całości podlegało oddaleniu.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii innego biegłego z zakresu budownictwa. Zdaniem Sądu opinia dopuszczona w sprawie, o czym była mowa, była pełna i fachowa, nie budziła zastrzeżeń. Dopuszczenie kolejnej opinii na te same okoliczności miałyby jedynie na celu przedłużenie trwania postępowania.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 98 kpc, biorąc pod uwagę wynik procesu, gdzie powód proces przegrał. Powód, jako strona przegrywająca, zwróci pozwanemu koszty procesu, na które składają się koszty pełnomocnika. Także powód będąc stroną, która sprawę przegrała, został obciążony nieuiszczonymi kosztami sądowymi. O wysokości kosztów pełnomocnika orzeczono zgodnie z § 6 pkt 4 rozporządzenia MS z dn. 28.09.2012r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, w oparciu o wartość przedmiotu sporu.